

РЕШЕНИЕ

№ 3086

гр. София, 12.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **4112** по описа за **2010** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Н. С. С. срещу решение на СРС, НК, 14 състав по нахд 8452/2009г., с което е изцяло потвърдено наказателно постановление № АН 2014 от 18.06.2009г. на началник О.- С., в частта, с която на С. е наложена глоба в размер на 200 лв и му е отнето правото да управлява МПС за срок от един месец – административно наказание по чл.174, ал.1 ЗДвП за нарушение на чл. 5, ал.2, т.3 ЗДвП и след влизане в сила на наказателното постановление му се отнемат 10 контролни точки. Като касационно основание се сочат необоснованост, нарушения на материалния закон и на процесуалните правила – неправилно били кредитирани показанията на актосъставителя, фактическата обстановка останала неизяснена, в приложената разпечатка на техническото средство не фигурирал съответния номер дрегер, а разпечатката била с друга дата, по делото не било призовано като ответник юридическото лице, в структурата на което се намира административно-наказващият орган, в наказателното постановление липсвало единство между цифровата квалификация на деянието и неговото словесно описание. Поради това се моли да се отмени решението на СРС и наказателното постановление.

Ответникът по жалбата Столична дирекция “Полиция” – отдел “Пътна полиция” не взема становище.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни

основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

С обжалваното решение на СРС, НК, 14 състав по нахд 8452/2009г. е изцяло потвърдено наказателно постановление № АН 2014 от 18.06.2009г. на началник О.- С., в частта, с която на С. е наложена глоба в размер на 200 лв и му е отнето правото да управлява МПС за срок от един месец – административно наказание по чл.174, ал.1 ЗДвП за нарушение на чл. 5, ал.2, т.3 ЗДвП и след влизане в сила на наказателното постановление му се отнемат 10 контролни точки.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

Не са налице посочените в жалбата касационни основания по чл. 348, ал.1 т.1 и т.2 – нарушения на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. След обсъждане на събраните доказателства СРС е възприел за установена фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение. Съдът е приел въз основа на надлежно обсъдените писмени и гласни доказателства, че С. е управлявал МПС след употреба на алкохол – 0,52 промила, измерени с алкотест дрегер 7410+ ARSE 0145.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила.

Неоснователни са доводите на касатора, че в процеса е конституиран ненадлежен ответник. Съгласно чл. 61, ал.1 ЗАНН при разглеждане на делото пред районния съд се призовават учредението или организацията, чийто орган е издал наказателното постановление. Няма изискване ответникът да е непременно юридическо лице.

Процесуалните права на жалбоподателя не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил събраните доказателства – показанията на съставителя на акта, разпечатка от техническо средство, писмена справка относно годността на техническото средство. Събрани са и са обсъдени доказателства относно компетентността на актосъставителя и административно-наказващия орган, обсъдени са всички доводи, наведени от защитата. Правилно е отчетено обстоятелството, че жалбоподателят не се е явил в съответното лечебно заведение за кръвна проба и съответно е приложена разпоредбата на чл. 6 от Наредба № 30/2001г. Присъстващият в съдебно заседание защитник на жалбоподателя не е оспорил пред районния съд представените разпечатка от техническо средство и доказателство за техническа годност. За яснота следва да се добави, че приложената разпечатка от техническо средство касае именно дрегер със сериен номер ARSE 0145, който е уникален. Използваното средство за измерване с този сериен номер е от типа 7410+, който обозначава група технически средства. Разпечатката на л. 18 от делото касае номера на тестове, които действително не касаят релевантната за спора дата, но това обстоятелство не е от естество да промени правилността на фактическите изводи на съда, тъй като по делото като цяло са събрани необходимите и относимите към спора доказателства.

Правилни са изводите на съда, че при издаване на Наказателното постановление не са допуснати нарушения на ЗАНН и ЗДП. Постановлението съдържа изискуемите реквизити по чл.57 ЗАНН, в него е цитиран съставения акт за установяване на

административно нарушение, подписан е от свидетел, няма разминаване между правната квалификация и словесното описание на нарушението.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд С.-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на СРС, НК, 14 състав по нахд 8452/2009г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.